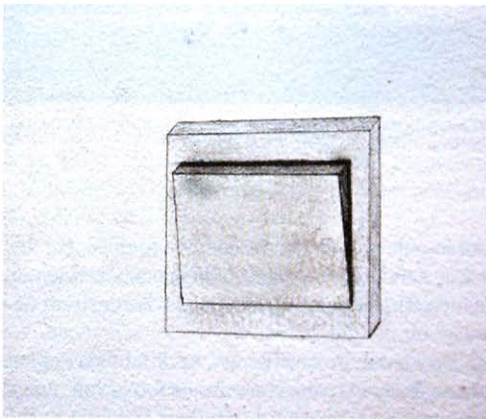

FREDERIK VAN SIMAEY
TO-GET-HER

FREDERIK VAN SIMAEY "UNPLUGGED 1" 2008, COURTESY
GALERIE TRANSIT MECHELEN

Een lief dat er vandoor gaat, is nooit helemaal weg; de persoon is weliswaar niet langer tastbaar, maar de herinneringen eraan blijven hangen in je hoofd. Op eenzelfde manier laten boeken ideeën achter eens je ze gelezen hebt. Het stoffelijke werk heb je in feite niet meer nodig, de inhoud zit binnenin je. Met dat idee is Frederik Van Simaey (°1979) begonnen met het vernietigen van zijn collectie boeken. Eerst de catalogus van Gert Robijns, die hij jarenlang assisteerde en van wie hij zich door middel van zijn daad nadrukkelijk losmaakt; daarna ook andere kunstboeken. De kunstenaar vermaakt zijn bibliotheek boek voor boek en schept met de pulp nieuw papier dat hij weer tot boeken vouwt. Deze nieuwe 'Library' verzinnebeeldt de verinnerlijkte ideeën van de boeken: tekst en beeld hebben zich letterlijk naar binnen gekeerd en zijn niet langer leesbaar.

De uitnodigingskaart voor de eerste solotentoonstelling van Van Simaey bij Transit kondigde het gegeven al aan. Deze lijkt volledig blanco, maar laat bij de juiste lichtinval de titel 'To-get-her' lezen. Het is alsof de tentoonstellingsinhoud – verbeeld door de titel ervan – zich net als de inhoud van de boeken naar binnen gekeerd heeft. Maar ook uit andere werken in de tentoonstelling zijn de zichtbare verhalen verdwenen. 'The Old In/Out' bijvoorbeeld is een sculptuur die bestaat uit gestapelde doosjes van lichtpeertjes. Maar licht (de tekening van de peertjes op de doos) en kleur (van de doosjes) zijn naar binnen gedraaid, wat overblijft is een grijs volume met verschillende niveaus.

Je zou ook kunnen redeneren dat de werken van Van Simaey zich ergens in een tussenwereld bevinden; ze suggereren een bepaalde inhoud, maar zijn tegelijk duidelijk iets anders. Door zijn subtiele ingrepen vallen inhoud en vorm niet meer noodzakelijk samen. 'So Far So Good', een kopie van zijn rolluiken thuis suggereert een echte set ramen waarvan het daglicht door rolluiken afgeschermd wordt, maar is dat in feite niet, net zomin als 'Unplugged' een echte lichtschakelaar is. En het woord 'together' krijgt door de koppeltokens een heel andere betekenis, terwijl het er wel nog hetzelfde uitziet. In zijn geheel schept Van Simaey met 'To-get-her' een sober beeld, waarin in eerste instantie vooral het 'licht' opvalt. De tl-lichten van de galerie worden versterkt door het licht dat van achter de rolluiken vandaan piept, het zit in de lege grijze doosjes en zou aangestoken kunnen worden met de schakelaar. In dat opzicht sluit de tentoonstelling naadloos aan bij eerder werk van Van Simaey, waarin licht altijd al een belangrijk gegeven was. Zoals 'The current project', een werk, geïnstalleerd op het dak van Transit: een gigantisch billboard waarvan de inhoud verdwenen is, maar de lichten wel branden.

Anne-Marie POELS

Frederik Van Simaey - To-get-her, tot 24 februari in Transit
Mechelen, Zandpoortvest 10. 015/33.63.36, www.transit.be.
Open vr-zo 14-18u.